

møller for Bevillingsretten, saa ere vi ikke fornøiede, saa stemme vi imod den. Det var ærlige Reaktionære! Men nu kommer hele Bevægelsen siden, som vi vide! Tag saa Alt, hvad dette Ministerium har gjort, se det i Belysning af Udtalelser fra den ærede Conseilspræsident, se efter i den nuværende Grundlov, hvorunder Conseilspræsidentens Navn staaar, og sammenlign saa de Forhandlinger, de Forudsætninger, Forstaaelser af Grundloven paa dette Punkt, som selve Forhandlingerne oplyse, og som alle stemme fuldstændig overens med Ordlyden i Forfatningen. Der er ingen tydeligere Paragraf, der kan ikke skrives tydeligere Daaft under Solen end det, der staaar i § 49. Bedøm saa i Sammenligning dermed den nuværende Situation. Og saa ser De et æret Medlem, der har løbet fra Mening til Mening, der fuldstændig, for at bruge et Billede, har staaet paa Hovedet af sine egne Grundsaetninger, hvis han har havt nogen . . .

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlems Udtalelser blive for personlige.

Berg: Staaet paa Hovedet af sine egne Grundsaetninger, d. v. s. staaet i fuldstændig Strid med sine egne Grundsaetninger; jeg har henvist til dem.

Formanden (Høgsbro): Maa jeg minde det ærede Medlem om, at han i Forveien havde brugt Udtrykket „ærlige Reaktionære“. Ved den Modsaetning, han derefter fremhævede, kommer der en Skygge, som jeg ikke antager, det ærede Medlem selv vil kaste over sine nuværende Modstandere.

Berg: Ja, jeg skal sige den høitærede Formand, hvad jeg forstaaar derved. Det var dengang Reaktionære, der gennem deres Forslag tydelig sagde os deres Mening, og da de ikke kunde faae den gennemført, gif de deres Bei. Der er en Modsaetning, om end ikke saa skarp, som den høitærede Formand forudsætter, mellem det, og saa det ad en Fortolkningsvei, der gaar mod al mulig tidligere Praxis, at indføre en anden Ordning. Det er det, jeg har ment.

Formanden (Høgsbro): Altsaa har det ærede Medlem ikke ment, at denne Fortolkning er uærlig.

Berg: Nei, ikke sagt; Lanter ere tolsfrie. Og jeg vil ærlig talt sige, at det, der er sket, er for saa vidt sket meget ærligt. Thi ikke blot ere Alstykkerne fra de fleste

Tilfælde os nærbærende — vi have læst dem, og vi se deres Indhold — men Sjendsgjerningerne fra denne Politik staa ogsaa som Vidnesbyrd om en konstitutionel Tilstand, som jeg tror, vi Allesammen kunne rejse Verden rundt uden at finde Magen til, og de Sjendsgjerninger har man søgt at grave saaledes op, at de ville blive vanskelige at faae fuldstændig jævne med Jorden igjen paa alle Kanter. Det er i den Forstand ærligt, det indrømmer jeg. Altsaa denne Saetning er det, det ærede Medlem, der forhen har bekendt sig til den grundlovmæssige Lære, og som nu holder sig til den provisoriske, troede her at kunne tage Thinget med at forsvare. Jeg føler mig krænkert paa mine egne, Thingets og Grundlovens Vegne ved den Grimodighed, hvormed det ærede Medlem har troet at kunne docere den Slags Lærdomme. Og jeg har ikke, efter min særlige Stilling her i Salen funnet Andet end personlig aflægge et bestemt Vidnesbyrd mod det ærede Medlems Optraeden. Hvad det ærede Medlem for Thinget Aants 2den Valgkreds (Sagd) mente ved Folkethingets ubesindige og uberettigede Stridt — Noget, det altsaa maa være tilladt at sige — anførte han intet Bevis for, og han vil tilvisse ogsaa komme til at savne ethvert Bevis for saadanne Paastande. Naar han siger ubesindige og uberettigede Stridt, maa jeg maasse kalde hans Paastande for letsindige og ubeføiede Paastande mod Folkethinget og dets Afsærd. Det forekommer mig, at et Medlem af dette Thing burde have Forpligtelse til at belægge saadanne Tilraab til Folkethinget, en saadan Bedømmelse af Folkethingets Stilling, der dog sigter til Mange, som sidde her i denne Sal, med nogle Bewisligheder, nogle Exempler, forinden saadanne Uttringer skulde kunne taales uimodsagte. Saa nævnte det ærede Medlem Noget om Finantslovnegtelser og deslige. Naar har det ærede Thing gjort sig skyldig i Finantslovnegtelse? Jeg veed ikke, naar det har negtet en lovlig bestaaende Regjering Benge at regjere med. Jeg veed meget godt, der staaar Noget i en Paragraf af Høires Katekismus om disse Finantslovnegtelser, men jeg har aldrig været

Rettelse.

Sp. 3083, 2. S. f. o.: „1ste Valgkreds (Tutein)“ læs: „2den Valgkreds (Plesner)“.